

عنوان مقاله:

مطالعه تغییرات مکانی شوری خاک در منطقه رامهرمز (خوزستان) با استفاده از نظریه ژئواستاتیستیک ۲- کوکریجینگ

محل انتشار:

فصلنامه علوم آب و خاک، دوره 3، شماره 1 (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

جهانگرد محمدی

خلاصه مقاله:

تجزیه و تحلیل داده های شوری نشان داد که پراکنش مکانی نمونه های شوری در اعماق مختلف نیمرخ خاک به هم وابسته می باشند. در چنین حالتی داده های مزبور را می توان هم بسته مکانی دانست. این بدان معنی است که مقادیر شوری در یک عمق به خصوص حاوی اطلاعات مفیدی درباره وضعیت شوری در دیگر اعماق نیمرخ خاک بوده و می توان از این اطلاعات به منظور بهبود تخمین شوری در هر کدام از اعماق نیمرخ خاک استفاده نمود. هدف از این مطالعه بررسی اثرات استفاده از اطلاعات مربوط به شوری، در دو عمق نیمرخ خاک جهت تخمین این مشخصه در عمق سوم می باشد. بدین منظور از روش کوکریجینگ استفاده شده است. به منظور ارزیابی نتایج حاصل از کوکریجینگ به عنوان وسیله ای جهت تهیه نقشه شوری، این روش با استفاده از داده های معیار با نتایج کریجینگ معمولی مقایسه گردید. نتایج نشان می دهد که کوکریجینگ علیرغم مبانی تئوریک روشن و قطعی، برتری اندکی نسبت به کریجینگ معمولی دارد. این امر را می توان ناشی از عدم تفاوت بین متغیر اولیه و متغیرهای کمکی از نظر تعداد نمونه ها و همچنین یکسانی تمامی واریوگرام های شوری در اعماق مختلف دانست. با در نظر گرفتن پیچیدگی روش کوکریجینگ و مشکل بودن برازش واریوگرام های محاسبه شده توسط مدل LMC، نتیجه گیری می شود که در چنین شرایطی کاربرد روش کریجینگ معمولی از ارجحیت برخوردار می باشد.

کلمات کلیدی:

Co-regionalization, Cross-variogram, LMC model, Cokriging, همبستگی مکانی، واریوگرام دو جانبه ، مدل LMC ، کوکریجینگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205603>

